

З огляду на вищезазначене, перспективу подальших наукових розвідок вбачаємо в експериментальній перевірці сформованості ІКК майбутніх сімейних лікарів та розробці науково-методичного супроводу в процесі професійної підготовки.

Список використаних джерел:

1. Білецька Г. Критерії, показники й рівні сформованості природничо-наукової компетентності майбутніх екологів. *Освіта та педагогічна наука*. 2014. № 2/163. С. 19–24.
2. Бочевар А.Г. Стан сформованості інформаційно-комунікативної компетентності майбутніх юристів. *Наука і освіта* 2016. № 1. С. 5–10.
3. Габорець О.А. Критерії, показники та рівні готовності майбутніх лікарів до самовдосконалення засобами інформаційних технологій. URL: <http://chasopys.ps.npu.kiev.ua/archive/68-2019/12.pdf>
4. Іванькова Н.А. Формування змісту інформаційно-комунікаційної компетентності майбутніх лікарів як елемента їхньої професійної підготовки. URL: <http://www.chasopys.ps.npu.kiev.ua/archive/66-2019/22.pdf>
5. Остраус Ю.М. Критерії, показники, та рівні сформованості професійно комунікативної культури майбутніх сімейних лікарів. *Наукові записки Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського. Серія: педагогіка і психологія*. 2016. Вип. 47. С. 96–102.

Попович Т.А.

*викладач, спеціаліст вищої категорії,
Слов'янський багатопрофільний регіональний центр
професійної освіти імені П.Ф. Кривоноса*

ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ ПРОФЕСІЇ «КРАВЕЦЬ» ШЛЯХОМ МІЖПРЕДМЕТНОЇ ІНТЕГРАЦІЇ ТА СПІВПРАЦІ З ХОРЕОГРАФІЧНИМ КОЛЕКТИВОМ НАРОДНОГО ТАНЦЮ

У теперішній час від майбутнього фахівця чекають прояву професійних якостей особи, що творчо думає, активно діє і швидко адаптується до сучасних умов виробництва. Конкурентоспроможний працівник є запорукою економічної могутності будь-якої держави. Тому

основним завданням підготовки кваліфікованих робітників є, передусім, осмислення інноваційних підходів до професійного навчання. Серед них слід відзначити не лише педагогічні, а й виробничі технології.

Під час підготовки і проведення сучасного уроку викладачі все частіше використовують різноманітні форми та методи організації навчання. Головне завдання для педагогів полягає в тому, щоб урок став результатом творчості учнів. Цьому допомагають інтегровані технології.

Проблемі формування професійної компетентності присвячені праці українських вчених І.Г. Єрмаков, О. Крисан, О. Овчарук, О. Пометун, О. Локшиної, О. Савченко [5]. Так, І.Г. Єрмак вважає, що компетентності є своєрідними комплексами знань, умінь і ставлень, оскільки набуваються в навчанні й дозволяють людині розуміти, тобто ідентифікувати та оцінювати в різних контекстах проблеми, що є характерними для різних сфер діяльності [3, с. 6-8].

Мета статті: визначити рівень формування професійної компетентності учнів професії «Кравець».

Наведений досвід роботи сприяє реалізації методичної проблеми, над якою працює Слов'янський багатопрофільний регіональний центр професійної освіти імені П.Ф. Кривоноса *«Підвищення якості навчально-виховного процесу на основі самореалізації – провідної технології навчання сучасного закладу освіти»*, так як, формування професійної компетентності майбутніх кравців на основі інтеграції предметів дозволяє кожному учневі виявити та реалізувати свої професійні та творчі здібності.

Сучасні модульні стандарти направлені на формування нової компетентної моделі освіти, яка призначена усунути протиріччя між вимогами суспільства, держави, роботодавця до її якості та навчальним результатом [1].

Індивідуально-психологічний компонент професійної діяльності є основою для одержання нових знань та навичок, формування вмій оцінювати результати своєї роботи, що направлена на розвиток особистісної творчої індивідуальності. Насамперед, особистісний компонент – усвідомлення своїх здібностей та можливостей, бажання займатися кравецьким мистецтвом [2].

Необхідно відзначити, що сьогодення потребує в конкурентоспроможних швачках, кравцях, закрійниках, технологах, художниках-модельєрах, які володіють виконавчою майстерністю на високому професійному рівні.

Педагогічний процес представляє собою сукупність послідовних і взаємопов'язаних дій викладача і учнів, направлених на свідоме засвоєння певної системи знань та формування умінь і навичок на практиці. Тому головне завдання сучасного уроку полягає в тому, щоб він став результатом майстерності не лише викладача, а й учнів.

Інтегративний підхід до навчання підвищує активність самостійної роботи учнів, забезпечує формування системних знань, вмінь та навичок і дозволяє майбутньому фахівцю вирішувати складні багатоаспектні завдання у швейній галузі. Даний механізм реалізується шляхом двох етапів навчальної діяльності:

- узагальнення і систематизація між предметами, які направлені на формування загальних знань, вмінь та навичок;
- творче застосування учнями знань, умінь та навичок, отриманих в особистісній професійній діяльності [4].

Робота викладача професійно-теоретичної підготовки Слов'янського багатопрофільного регіонального центру професійної освіти імені П.Ф. Кривоноса при співпраці з викладачами української, зарубіжної літератури, художньої культури сприяє поліпшенню рівня якості навчально-виховного процесу, розширює світогляд учнів, а також створює міжпредметний зв'язок з навчальними програмами. Наприклад, навчальна програма з предмету «Художня культура», що містить розділи: *«Візуальні мистецтва»*, *«Музичне мистецтво»*, *«Театральне мистецтво»*, *«Простір культури і зустрічі в ньому»* є допоміжною основою в створенні сценічних костюмів тієї чи іншої епохи. Також під час підготовки та проведення позакласних заходів учні професії «Кравець» під керівництвом викладачів-предметників намагаються відтворити елементи сакральності у національному одязі різних народів.

Сценічний костюм – це образ в русі і просторі. Будь-який костюм змінює стан людини. Він як музичний інструмент: який виконавець, як він грає та відчуває, так і звучить костюм зі сцени. Стиль, форма, лінії, кольорова гама, фактура, якість тканин, символіка і аксесуари задають тон, ритм, манеру виконання. Живе костюм повним життям в тому випадку, коли відповідає духу і характеру музики і танцю.

Мабуть, сьогодні нікого не треба запевняти, що національний костюм є носієм художньої культури будь-якого народу, джерелом його мудрості та краси. Сценічний костюм надає певні свідчення про кліматичне і географічне положення, про рівень соціального та

економічного розвитку, віросповідання та побут того чи іншого народу. Кожна деталь костюму продумана та овіяна епохою.

Робота над створенням художнього образу народного і класичного сценічного костюму занурює фахівця в культурні традиції історії різних народів світу. Для того, щоб розробити повноцінний ансамбль – комплекс від ескізу в кольорі з детальним описом особливостей крою і оздоблення до головних уборів, необхідних для танцю реквізитів, потрібно знати всі тонкощі кожної деталі костюму, вміти їх малювати та конструювати.

Спіраючись на отриманні знання на уроках *«Технологія виготовлення одягу»*, *«Матеріалознавство»*, *«Основи конструювання одягу»*, *«Обладнання швейного виробництва»*, *«Спеціальне малювання»*, *«Художня культура»*, *«Людина і світ»*, учні разом з викладачем спеціальних дисциплін починають розробку сценічних костюмів. Ця робота ведеться в трьох напрямках: етнографія, узагальнення і стилізація. При цьому необхідно зберегти художні особливості одягу, його пропорції та технологічні прийоми виготовлення: вибір матеріалу, колористику, крій, оздоблення. Результатом такої роботи є цілісний естетичний і етнічний образ, який допомагає танцюристу на сцені, а учням дає безцінний досвід у формуванні професійної компетенції. Слід зазначити те, що успіх танцю залежить не лише від гарної техніки виконання, але і від пошитого сценічного костюму. Він надає танцю яскраве, емоційне забарвлення і підкреслює його самотність.

При розробці та виконанні сценічних костюмів учні повинні знати:

- теоретичні основи, історію костюму;
- фізико-хімічні властивості швейних матеріалів, які використовують для створення сценічних костюмів;
- правила побудови основи конструкцій, види та способи моделювання;
- правила та прийоми роботи на швейному обладнанні;
- технологічні процеси виготовлення виробів.

Робота кравця над сценічним костюмом потребує вміння:

- вести науково-дослідницький пошук, аналізувати і систематизувати підготовчий матеріал при проектуванні виробів;
- виконувати пошукові композиційні ескізи елементів та деталей сценічного костюму;
- самостійно розробляти нові варіанти виробів на основі традиційних;

- творчого пошуку, моделювання, проектування;
- образного, логічного, асоціативного мислення, вміння фантазувати.

Понад десять років творчий колектив викладача професійно – теоретичної підготовки швейного профілю та учнів груп з професії «Кравець» співпрацює з хореографічним колективом народного танцю Слов'янської школи мистецтв Донецької області, якому надано звання «Зразкового». Бажаний результат колектив досяг у результаті співпраці з викладачем спеціальних дисциплін та фахівцями спеціальності «Кравець» Слов'янського багатопрофільного регіонального центру професійної освіти імені П.Ф. Кривоноса. Під час їх плідної співпраці не лише з'являються шедеври з тканини, але й накопичуються нові знання, розвиваються творчі здібності учнів, розкривається їх внутрішній потенціал.

Таким чином, формування професійної компетентності в учнів шляхом міжпредметної інтеграції та співпраці з хореографічним колективом народного танцю забезпечить високий рівень підготовки конкурентоспроможного фахівця. Він зможе реалізувати свій творчий потенціал у соціально-культурних умовах сучасності, поєднати традиційні та інноваційні засоби навчання для створення креативної швейної продукції.

Список використаних джерел:

1. Державний стандарт професійно-технічної освіти ДСПТО 7433. С. 14.10-2016.
2. Бібік Н.М. Компетентнісний підхід: рефлексивний аналіз застосування / Н.М. Бібік // Компетентнісний підхід у сучасній освіті: світовий досвід та українські перспективи. – К. : К.І.С., 2004. – 112 с.
3. Єрмаков І.Г. Феномен компетентнісно-спрямованої освіти / І.Г. Єрмаков // Крок за кроком до життєвої компетентності та успіху. – К. : Лат і К.І., 2003. – С. 6-8.
4. Козловська І.М. Теоретико-методологічні аспекти інтеграції знань учнів професійно-технічної школи / І.М. Козловська // Дидактичні основи. – Львів : Світ, 1999. – 302 с.
5. Пометун О.І. Теорія та практика послідовної реалізації компетентнісного підходу в досвіді зарубіжних країн / О.І. Пометун // Компетентнісний підхід у сучасній освіті: світовий досвід та українські перспективи:Бібліотека з освітньої політики. – С. 15–24.
6. Овчарук О. В. Розвиток компетентнісного підходу: стратегічні орієнтири міжнародної спільноти / О.В. Овчарук // Компетентнісний підхід у сучасній освіті:світовий досвід та українські перспективи : бібліотека з освітньої політики / Під заг. ред. О.В. Овчарук. – К. : «К.І.С.», 2004. – 112 с.